

РЕШЕНИЕ

№ 4147

гр. София, 10.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Влатова

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Павлов, като разглежда дело номер **6554** по описа за **2010** година докладвано от съдия Мартин Аврамов, и за да се произнесе взе предвид следното:

„И.-2.” Е., чрез адв. Йоско Й. от САК, обжалва Решение от 25.06.2010 г. на Софийския районен съд, Наказателна колегия, 105 състав по НАХ дело № 9894/2009 г., с което е потвърдено изцяло Наказателно постановление № 168/08.06.2009 г. на началника на М. А. – С., налагащо на юридическото лице имуществена санкция в размер на 14 156,00 лв. на основание чл. 234, ал. 2, т. 1 от Закона за митниците и постановяващо отнемане в полза на държавата на конкретно описаните стоки – предмет на митническо нарушение и поради липсата му е присъдена неговата левова равностойност на основание чл. 234, ал. 4 във връзка с чл. 233, ал. 4 от ЗМ. Твърдят се касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК.

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН.

Ответникът М. А. – С. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Прокурорът дава заключение за правилност на обжалваното решение.

Касационната жалба, подадена в срок, е основателна.

1. а. Митническата стойност на внасяни стоки е договорната стойност, която е реално платената или подлежащата на плащане цена на стоките, продадени за

износ за РБ – чл. 35, ал. 1 от ЗМ. Преценката за извършено митническо нарушение по чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ, което от обективна страна се осъществява с избягване на пълното или частично заплащане на митни сборове или на други публични държавни вземания, събирани от митническите органи, е обусловена от определянето на митническата стойност в съответствие с установените от чл. 35, ал. 1 от ЗМ критерии. Наказващият орган е основал заключението си за несъответствието между декларираната от дружеството и действителната митническа стойност на стоките от наличието на два търговски документа – фактури за едни и същи вид и количество стоки, но с различна стойност, издадени от турската фирма - изпращач. Представената пред митническите органи фактура № 091627/09.12.2007 г. е на стойност 11 400 евро с условие за доставка СРТ (с включени разходи за транспорта на стоката), а получената по линия на международното сътрудничество фактура, носеща същия номер и дата – 8 925 евро с условие за доставка FOB (без включени транспортни разходи в стойността на фактурата).

б. Тежестта да установи, че действителната митническа стойност на внесените стоки е различна от декларираната е върху санкционния орган. Съществуването на противоречиви доказателствени средства поражда съмнение относно осъществяването на основния правно-релевантен за отговорността факт. То не може да бъде преодоляно с кредитирането на посочената в едната от двете фактури стойност на стоката, тъй като от формалното несъответствие между представената от дружеството при вноса на стоката фактура с получената при последващата проверка не може да се обоснове категоричен извод за нейната недостоверност. Подобен подход компрометира процеса на оценка на доказателствата. Още повече, че в обстоятелствената част на НП не е отречен факта, че фактурата за 11 400 евро е с условие за включени в стойността ѝ разходи за транспорта на стоката, които съгласно чл. 38, ал. 1, т. 5, б. „а” във връзка с чл. 35, ал. 1 от ЗМ се прибавят при определяне на митническата стойност. В случая санкционният орган е следвало да извърши разследване на спорните обстоятелства в изпълнение на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН. При невъзможност да се формира еднозначен извод досежно подлежащата на плащане цена на стоките, въпросът за договорната стойност би могъл да бъде изяснен след проверка на размера на реално платената от вносителя цена на стоките по процесната фактура. Убедителността на констатациите в АУАН и НП се разколебава и от представеното пред първата инстанция удостоверение от „МКБ Юнионбанк” за извършено плащане от ответника по касация до турското дружество по 7 броя фактури, между които и с № 091627/09.12.2007 г., на сумата от 74 915, 60 евро, т.е. на стойност, многократно надвишаваща тази по спорната фактура. Обективно установим би бил фактът какъв е реалният размер на платената сума по сделката, за да бъде съпоставен той със стойността на възприетата от издателя на НП фактура.

в. Нарушението трябва да е установено по безспорен начин (арг. от чл. 53, ал. 2 от ЗАНН). Процесуалната пасивност на наказващия орган в извънсъдебната фаза

на административно-наказателното производство обуславя заключение за недоказаност на нарушението по чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ и изключва правомощието да се реализира обективната отговорност на юридическото лице. Съответно и правният извод на районния съд за законосъобразност на НП е изведен при неправилно приложение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 във връзка с ал. 2 от НПК.

2. Поради недоказването на юридическия факт, пораждащ отговорността на дружеството, не е възникнала и предпоставката да се постанови отнемане в полза на държавата на предмета на нарушението, респ. да се присъди неговата равностойност. НП в тази му част, обаче, е незаконосъобразно и на друго основание. Правомощията по чл. 233, ал. 4 от ЗМ, упражняването на които следва от препращането от чл. 234, ал. 4 от ЗМ, са в отношение на алтернативност. Условие за присъждането на равностойността на предмета на нарушението е предварително да бъде констатирана неговата липса, а тя изключва възможността той да се отнеме. Митническият орган е разпоредил едновременно и двете правни последици, което по същество е равнозначно на липсата на валидно изразено волеизявление, а съдът не е длъжен да го извежда по презумпция от доказателствата в преписката. Постановяването на взаимно изключващи се принудителни административни мерки е опорочило изначално НП в тази му част, отделно от преценката за осъществяване на състава на нарушението.

Изложените съображения мотивират съда да отмени обжалваното решение и потвърденото с него НП.

Воден от горното, Административен съд – С.-град, XI касационен състав, на основание чл. 221 ал. 2 и чл. 222, ал. 1 АПК във връзка с чл.63, ал.1, изр. 2 ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 25.06.2010 г. на Софийския районен съд, Наказателна колегия, 105 състав по НАХ дело № 9894/2009 г. И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 168/08.06.2009 г. на началника на М. А. – С..

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

